

Když se po jednom z kol Notování pod Vyšehradem strhla lavina reakcí, v nichž se kapela [Nezebend](#) přela s Tomášem Pohlem a organizátory soutěže o jména v přihlášce, ještě jsem netušil, že se tato kapela objeví také v kalendáři klubu na [Toulcově dvoře](#) a tedy, že se sám budu moci přesvědčit o kvalitách i nekvalitách kapely.

Kapela vznikla na přelomu let 2004 a 2005 v Praze. Díky Konkurzu Zahrady si v loňském roce zahráli na Folkové růži v Jindřichově Hradci, mimo jiné zajeli i do Oseka na Oseckou kytaru, nebo na Žilkovický countrymix. Kapela ten večer hrála ve složení (a to jsem si ověřil přímo u nich, aby snad nedošlo k nějakým nedorozuměním) Petr Noha na baskytaru, který si v minulosti zahrál v kapele Pawouczech, Radek Bezděka zpíval a hrál na kytaru a kromě Nezebendu ho můžete ještě vidět hrát irské a skotské lidové písně s kapelou Fiannan a na sólovou kytaru se představil Ondřej Militký, který má za sebou činnost

Nezebend na Toulcáku

foto: Lukáš Pokorný ©

s kapelou OldaCrz. V sestavě mají ještě zpěvačku, na které, jak mi sdělili, mají postaven hlavní zvuk svých písní, jenže Věra Lemberková, přezdívaná Breberka, pro nemoc nemohla vystoupit. Její party tedy nahradil Radek.

Pánské trio na mne zapůsobilo jako parta sympatických lidí, kteří hrají skutečně sobě pro radost. Nicméně mému soudu ledacos z jejich projevu neušlo.

Přestože písně mají být postaveny na zpěvu ženském, tak musím hodnotit to, co předvedli v akustickém prostředí klubu i bez něj. Je to umělecký risk, pouštět se do improvizací na veřejném koncertě a mohu k tomu lidsky přihlédnout, ale kdybych seděl v porotě nějaké soutěže, nesměl bych. Prostě, stejně jako co je psáno, to je dáno, tak i to, co předvede interpret na svém koncertu je nějaký výsledný produkt a je smůla, že jsem tam zrovna byl.

I když svou přítomnost na jejich vystoupení za smůlu nepovažuji, neboť z řady chyb této skupiny vykristalizovala sada jednoduchých rad a doporučení, které by mohly zkvalitnit posluchačův umělecký zážitek.

Nezebend nepatří do skupiny těch hudebních těles, která přináší na naši hudební scénu nějaký nový zajímavý osobitý styl. Hrají tradiční folk a s trochou píle se vbrzku mohou zařadit po boku takových, jako je Kámen úrazu, nebo jihlavská kapela Epy De Mye. Ale co jim k tomu dle mého chybí?

Nástrojová sehranost vcelku nikoliv! Kytary se doplňují a výkon basáka Petra Nohy byl vsutku místy démonický. Ale faktem zůstává, že sólová kytara mohla být někdy víc slyšet, a ještě oba kytaristi potřebují zapracovat na celkové dynamice hry. Takže všechny písně zněly trochu ploše. Jistou prostorovost jim dodávala právě baskytara Petra Nohy, který správně dokázal vytipovat místa, kde je potřeba přitlačit a kde svému nástroji zase naopak trochu ubrat na hlasitosti.

Zásadní chyba je položena v oblasti zpěvu. Jako hlavní zpěvák se prosazoval Radek, který by se svým poměrně příjemně zabarveným chraplákem mohl udělat pořádný bugr, kdyby do svého projevu vložil třeba i jinou emoci než strach, jež se projevoval zejména ve vyšších polohách zpěvu. A bojím se, že to nebyl jen problém záskoku za zpěvačku, neboť veselá píseň *Stromboli* by mi s dívčím zpěvem nesesedla. Navíc vtip této písně se dokonale ztratil v příliš poetických obratech, takže jsem nechápal, čemu se vlastně muzikanti usmívají.

Naopak Ondra má krásný jemný hlas, který v písni *Sedm* vynikal a projevoval se jak dynamicky, tak i emociálně. Jenže zpíval jen tu jedinou a to mi přišlo škoda.

Ale abych jen nekritizoval. Naprosto bezkonkurenčně nejlepší písni večera by se stala *V bouři*. Tento tradiční známý i v podání kapely Nezmaři a Nezebend jej studiově zvěčnil i na svůj singl, kde se nechali doprovodit ještě členy kapely Fiannan. Silná, emocemi protkaná skladba s perfektními sóly, v závěru i s basovými lupanci, mi již na koncertě přišla hodně příjemná. Po poslechu singlu, kde jsem poprvé slyšel i zpěv jejich zpěvačky, musím konstatovat, že by toto provedení mohlo obstát i v konkurenci profesionálních nahrávek pouštěných v našich radiích. Na několik dní se píseň *V bouři* stala mým hitem číslo jedna.

Nezebend v klubu na Toulcově dvore

Napsal uživatel Lukáš Vořech Pokorný
Středa, 05 Duben 2006 04:00

Musím říct, že s přibývajícimi minutami se jejich výkon energicky vylepšoval. V *Psí hvězdě*, s textem Jakuba Moravce, už byl znát její závan, ale nejvíc dali srdce do písně

V bouři

a bluesové melodie s textem Václava Hraběte -

Blues cynické holky

. Opakující se text písně

Pes

měl probudit úsměvy, což se rozhodně povedlo. Celkově je Nezebend kapelou, která je přesně na půli cesty k projevu, který od kapel očekávám, tedy dle mých kritérií už splňují rytmickou sešranost, nástrojovou aranžérskou zajímavost a postrádají osobité aranžérské prvky a trochu více energie by také neškodilo.

Po přestávce se k nim připojili ještě Sabina Vališová a Jiří Šmejkal, tedy část kapely OldaCrz. Vznikl tak hybrid obou těles, který prezentoval tvorbu kapely OldaCrz. Z mých dojmů bych poukázal na texty, které se pohybují mezi tradičním básnickým dospělým folkem a písněmi pro děti, dle mého názoru. Ale mnohem zábavnější bylo pozorovat Sabrinu. Jejich zpěvačka se za mikrofonem postavila do pozoru jako prkno a začala zpívat hlasem slavíka. Nečekal jsem, že někdo, kdo bude mít hrůzu v očích, bude schopen zpívat takhle příjemně. Dokonce jsem, i přes některé mé výhrady k melodiím a textům této kapely, dospěl k závěru, že CD s hlasem této zpěvačky by bylo škoda doma nemít.

Závěr bude opět zvací a pozvu Vás na koncerty dva. Nejprve Vás budu lákat 6.4.2006 do Kavárny Pod Vesuvem, kde kapela **OldaCrz** bude hrát s hostem více než lákavým - triem **Tom an a lesní panna**

, které tak v Praze vystoupí v dubnu hned dvakrát (podruhé v Rybářské 19.4.2006 v rámci pořadu ...něco nového?). A druhé zvaní bude na další středu v klubu na Toulcově dvoře, kde 5.4. (tj. dnes, pozn. redakce), tedy o den dříve bude hrát kapela

Cava

.